

काकच्छदि m. *Bachstelze* TRIK. 2, 3, 15. So nach den Corrigg. zu lesen, der Text hat काकच्छदि, welche Form WILS. aufgenommen hat. Daher bei diesem auch die Bed. *what is ejected by a crow*.

काकजङ्ग (काक + जङ्ग) f. N. eines Strauchs, *Leea hirta* Banks, RĀG. im ÇKDr. Suçr. 2, 116, 18. Verz. d. B. H. No. 1373. *Abrus precatorius* RATNAM. im ÇKDr. Wird von काकनासा unterschieden H. a. n. MED. (vgl. काका unter काक).

काकजम्बु (काक + जम्बु) f. N. einer Pflanze, *Ardisia humilis* Vahl. भूमिजम्बु, लुङ्गजम्बु, vulg. वनजाम्, ÇABDAM. im ÇKDr. काकजम्बु eine andere Species der Ġambū (नदीपी, भुङ्गेष्टा, धनाप्रेया) RĀG. im ÇKDr.

काकजात (काक + जात) m. der indische Kuckuck H. c. 188. — Vgl. काकपुष्ट.

काकण gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41. 1) n. eine Art Aussatz (genannt nach der Aehnlichkeit mit den rothen und schwarzen Körnern des *Abrus precatorius*): यत्काकणतिकावर्णमयाकं तीव्रवेदनम् । त्रिदोषलिङ्गं तत्कुष्ठं काकणं नैव सिध्यति ॥ MĀDHAVAK. im ÇKDr. Auch काकणक n. Suçr. 4, 268, 1. 14. — 2) = काकणि VJUTP. 217. — 3) f. काकणी gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41.

काकणतिका f. N. eines Strauchs, *Abrus precatorius*, RATNAM. im ÇKDr. Suçr. 4, 268, 13. 239, 17. काकनत्ती 2, 429, 1. — Vgl. काकचिञ्चा. काकतिक्ता, काकणि, काकणी.

काकणि eine best. kleine Münze BURN. Intr. 392. — Vgl. काकणी.

काकता f. nom. abstr. von काक Krähe M. 11, 25.

काकतालीय (von काक + ताली) adj. f. या unerwartet wie in der Fabel der Tod der Krähe durch eine herabfallende Palmenfrucht: काकतालीयो देवदत्तस्य वधः P. 5, 3, 106, Sch.; vgl. PAT. und KAIL. zu d. St. तद्देवदत्तस्य वधो वैरमासादितं त्वया R. 3, 43, 17. साहसिकस्य काकतालीया सिद्धिर्विवेकिनस्तु नियता MALLIN. zu KIR. 2, 34. तदेतत्काकतालीयं नाम MĀLATIM. 84, 7. °तालीयम् adv. unversehens, plötzlich MBh. 12, 6596. Als subst. n. die Erzählung von der Krähe und der Palmenfrucht; davon काकतालीयवत् adv. unversehens, plötzlich HIT. Pr. 34.

काकतालुकिन् (von काक + तालुक) adj. den Gaumen einer Krähe habend (einen Tadel ausdrückend) P. 5, 2, 128, Sch.

काकतिक्ता (काक + तिक्) f. = काकणतिका RATNAM. im ÇKDr.

काकतिन्दुक (काक + तिन्) m. eine Art Ebenholz, *Diospyros tomentosa* Roxb. AK. 2, 4, 2, 19.

काकतुण्ड (काक + तुण्ड) 1) m. eine schwarze Species *Agallochum* H. 641. — 2) f. ई a) N. eines Baumes (im Hindi कैम्राडोडी). — b) eine Art Messing RĀG. im ÇKDr.

काकतुण्डिका (wie eben) f. *Abrus precatorius* HĀLAJ. im ÇKDr.

काकदत्त (काक + दत्त) m. Krähenzahn d. i. etwas nicht Vorhandenes (vgl. शशविषाण) VĪRAM. 26, a, 16.

काकदत्तकि wohl patron. von काकदत्तक (Krähenzahn); m. pl. N. eines Kriegerstammes gaṇa दामन्यादि zu P. 5, 3, 116; davon °कीय Fürst der Kākadantaki ebend.

काकध्वज (काक + ध्वज) m. unterseeisches Feuer (s. धौर्व) TRIK. 1, 1, 68.

काकनत्ती s. u. काकणतिका.

काकनामन् (काक + नामन्) m. N. einer Pflanze, *Agati grandiflora*

Desv. (वकपुष्प), RATNAM. im ÇKDr. काकनाशा WILS.

काकनास (काक + नासा) 1) m. N. einer Pflanze (s. विकण्टक) RĀG. im ÇKDr. — 2) f. या N. eines Strauchs, *Leea hirta* Banks, ĠATĪDH. im ÇKDr. Suçr. 2, 207, 9.

काकनासिका f. 1) = काकनासा AK. 2, 4, 4, 6. — 2) N. einer anderen Pflanze, = रक्तत्रिवृत् RĀG. im ÇKDr.

काकनीला (काक + नीला) f. = काकजम्बू RĀG. im ÇKDr. u. dem letzten Worte.

काकन्दक adj. von काकन्दी P. 4, 2, 123, Sch.

काकन्दि (hat die Form eines patron.) m. pl. N. pr. eines Kriegerstammes gaṇa दामन्यादि zu P. 5, 3, 116; davon काकन्दीय Fürst der Kākandi ebend. काकन्दी f. N. pr. eines Landes P. 4, 2, 123, Sch. Emblick myrobalan WILS.

काकपत्त (काक + पत्त) m. Locken an den Schläfen der Knaben und Jünglinge AK. 2, 6, 2, 47. H. 372. काकपत्तधर R. 1, 24, 9. 24, 6. 3, 43, 5. RAGH. 11, 1, 42. Am Ende eines adj. comp. °पत्तक: प्रणामचलकाकपत्तकौ भ्रातौ RAGH. 11, 31. 3, 28.

काकपद (काक + पद) 1) n. Krähenfuss: काकपदाकारं त्रणम् Suçr. 2, 273, 17. ein nach der Aehnlichkeit benannter Einschnitt in die Haut 253, 21. 274, 16. — 2) n. das Auslassungszeichen V in den Handschriften MOLESW. — 3) m. (urspr. adj.) eine bes. Art coitus: पतिं द्वौ स्कन्धयुग्मयौ निज्वा लिङ्गं भगे लघु । कामपेत्कामुर्को कामी बन्धः काकपदे मतः ॥ RATNAM. im ÇKDr.

काकपर्णी (काक + पर्ण) f. *Phaseolus trilobus* Ait. BHĀVAPR. im ÇKDr. — Vgl. काकमुद्गा.

काकपीलु (काक + पीलु) m. N. verschiedener Pflanzen: 1) = काकतिन्दुक, 2) = काकतुण्ड, 3) eine Varietät des *Abrus precatorius* (श्वेतगुञ्जा) RĀG. im ÇKDr.

काकपीलुक (wie eben) m. = काकतिन्दुक AK. 2, 4, 2, 19.

काकपुष्ट m. der indische Kuckuck ÇABDAR. im ÇKDr. — Wohl Prakṛt-Form für काकपुष्ट.

काकपुष्ट (काक + पुष्ट) m. dass. (von der Krähe, welche die Eier des Kuckucks ausbrüten soll, ernährt) TRIK. 2, 3, 18. H. 1321. — Vgl. अन्यपुष्ट, अन्यभृत्, अन्यभृत. काकजात, परपुष्ट, परभृत्, परभृत.

काकपुष्प (काक + पुष्प) n. = गन्धपर्णा (?) RĀG. im ÇKDr.

काकपेय (काक + पेय) adj. den eine Krähe austrinken kann, von einem wasserarmen Flusse P. 2, 1, 33, Sch.

काकपाल (काक + पाल) 1) m. N. eines Baumes, *Azadirachta indica* Juss. (निम्ब), RĀG. im ÇKDr. — 2) f. या = काकजम्बू RĀG. im ÇKDr. u. dem letzten Worte.

काकबन्ध्या (काक + व०) f. a woman that bears only one child WILS.

काकभाण्ड (काक + भाण्ड) f. eine Species des Karaṅga (s. मृका-रञ्ज) RĀG. im ÇKDr.

काकभीरु (काक + भीरु) m. Eule TRIK. 2, 3, 15. — Vgl. काकारि.

काकमहु (काक + महु) m. eine Hühnerart (s. दात्यूक) TRIK. 2, 3, 21. HIR. 183. घृतं कृत्वा तु दुर्बुद्धिः काकमहुः प्रजायते MBh. 13, 5520.

काकमर्द (काक + मर्द) m. eine Gurkenart, *Cucumis colocynthis* (मृकाल) RĀG. im ÇKDr. Auch काकमर्दक m. RATNAM. im ÇKDr.